

$23\frac{1}{2}$ (F. Sp. 5222). 3. Beh. $26\frac{1}{2}$ (F. Sp. 5367). Loven stadfæstet 9. Marts 1926. (Lov-Tid Nr. 110).

Ved Loven ophæves den Ret til visse arvingløse Kapitaler, som fra gammel Tid tilkommer Københavns Kommune samt Haderslev og Aabenraa Kommuner, saa at disse 3 Kommuner fremtidig ligestilles med det øvrige Land, hvor herreløs Arv efter Chr. d. V.s Danske Lov 5. Bog, 2. Kapitel, 11. Artikel, tilfalder Staten.

Den nævnte Ret tilkom Københavns Kommune ifølge Reskript af 22. Maj 1688 m. fl. senere Bestemmelser, men kun for saa vidt angik Arvefald indenfor det Omraade, der for Forordningen om Hof- og Stadsretten af 15. Juni 1771 traadte i Kraft, var undergivet Københavns borgerlige Jurisdiktion, hvilken stedlige Begrænsning i foreliggende Tilfælde — i Aarene 1918—1924 har det drejet sig om 15 Tilfælde — har givet Anledning til vidtløftige Undersøgelser. Københavns Magistrat havde paa Forespørgsel modsat sig, at Københavns Kommunes Ret ophæves, nærmest af økonomiske Hensyn. Det oplystes, at Beløbet for Kommunen gennemsnitlig kan anslaas til 5 000—6 000 Kr. aarlig, og at det kun i et enkelt Tilfælde — hvor Kommunen arvede ca. 63 000 Kr., men først efter en Retssag, der gik til Højesteret — har drejet sig om Beløb af nogen Betydning.

For saa vidt angaar Haderslev og Aabenraa Kommuner — der kun har Ret til Halvdelen af de paagældende Arvebeløb —, støttes Retten paa henholdsvis Haderslev Stadsret af 1292 og „Aabenraa Stadsret af 1284“ samt „Aabenraa Skraa“, stadfæstet i 1335. Efter det oplyste har Aabenraa ikke arvet noget i de sidste 25 Aar — i 1882 arvede den 1 225 Rmk. 05 Pf. —, og Haderslev har i de sidste 25 Aar kun arvet 25 Rmk. Paa Forespørgsel udtalte de to Byers Byraad sig imod Ophævelsen, nærmest af historiske Hensyn. I Betænkningen fra Landstingsudvalget udtales det: „Hvorvel man forstaar den historiske Betragtning, der dikterer disse Besvarelser, mener man det dog ikke forsvarligt at fravige den almindelige Regel i dansk Lovgivning, der tilstræber Ophævelse af alle Særrettigheder, og da ingen af de Byer, som berøres af Lovforslaget, har opstillet andre Modgrunde end de rent historiske, indstiller Udvalget Lovforslaget uforandret til Vedtagelse“. Det vedtoges enstemmigt i begge Ting.